

TÀRREGA, "URC" I LA XOCOLATA DEL LLORO

Isidor Cònsul

A Tàrrega, capital de l'Urgell, s'hi han cuinat fins ara dues mostres lluïdes de la dinàmica cultural catalana d'aquest final de segle: La Fira del Teatre al Carrer i la revista literària "URC". Dues realitats prestigioses que no s'han de comparar perquè són diferents i que, en tot cas, es poden considerar complementàries pel substrat literari que les peixa.

Després d'onze anys de creixement, no hi ha dubte que la Fira del Teatre s'ha consolidat i tot indica que va de dret cap a la maduresa. Consideració reforçada pel fet que acaba de passar allò que en diríem la darrera crisi d'adolescència. Una sotragada que ha estat certament violenta i molt ben definida en la fotografia d'un grapat de joves agenollats de cara a la paret i amb les mans creuades darrere el cap. Hores abans, la matinada del set de setembre, l'Ajuntament i les botigues del centre de Tàrrega havien estat les víctimes propiciatòries -i objectius immediats de saqueig i de destrucció- d'una protesta vehement per l'absència de concerts de rock en el programa de la Fira.

La revista "URC", per la seva banda, ha publicat aquest estiu el quartí cinquè número de la seva breu història dedicat a tres poetes lleidatans de la generació dels setanta: Joan Margarit, Jaume Pont i Maria Mercè Marçal. "URC" és una revista que no necessita presentació entre els consumidors del ram. Dit en poques paraules, es tracta d'una publicació impecable, amb el mèrit d'haver crescut en quatre dies i esdevenir ara mateix una de les revistes literàries de més prestigi del panorama català. El número dedicat a Pedrolo és

com qui diu imprescindible i l'origen del procés de recuperació encetat darrerament sobre el novel·lista de l'Aranyó. Ara "URC" passa per greus problemes de continuïtat perquè l'Ajuntament de Tàrraga, tot adduint-ne problemes de liquiditat i raons econòmiques, li ha retirat les quatre-centes mil pessetes de subvenció amb què fins ara acomboiava l'edició. Una raó econòmica que, ben segur, té alguna cosa a veure amb la Fira del Teatre al Carrer, el darrer pressupost de la qual ha estat de seixanta-set milions de pessetes, disset més que no pas l'any passat.

He avançat que no es tracta de comparar, perquè totes dues activitats han assolit nivells importants de prestigi i de qualitat. El que em penso que no s'ha de fer mai, però, és despullar un sant per malvestir-ne un altre. No discuteixo pas que el diner públic s'ha d'administrar amb la màxima correcció i si la conjuntura demana de fer estalvis, doncs cal retallar d'on calgui. Ara bé, allò que no em quadra és la peculiar prova del nou d'engreixar una partida en disset milions i retirar tot el suport a l'altra. Es miri per on es miri, la subvenció a "URC" és la xocolata del lloro i, el fet de retirar-la, una solemne manera de quedar en ridícul davant de la societat literària d'aquest país.

Isidor Cònsul